

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/197/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6814200722
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Dušan Ďurian
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6814200722.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., IČO: 35697270, so sídlom v Bratislave, Metodova 8, zastúpeného právnym zástupcom Bobák, Bollová a spol., s.r.o., IČO: 35855673, so sídlom v Bratislave, Dr. Vladimíra Clementisa č. 10, v mene ktorého pred súdom koná Mgr. Zuzana Bollová, advokát a konateľ, proti žalovanej J. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom v T., V. R. č. XXX, za účasti HLAS SPOTREBITEĽA, občianske združenie, IČO: 42305675, so sídlom vo Zvolene, J. Bánika č. 2009/2, ako vedľajšieho účastníka na strane žalovanej, zastúpeného JUDr. Viliamom Glézlom, advokátom, so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, o zaplatenie 361,05 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Revúca č.k. 7C/12/2014-54 zo dňa 20.11.2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok) vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi m e n í tak, že žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy konania v sume 50,03 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Viliama Glézla, advokáta so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žalobca je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy odvolacieho konania v sume 21,67 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Viliama Glézla, advokáta so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 50,05 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,05 € od 05.02.2013 do zaplatenia všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (prvý výrok); v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (druhý výrok); žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok). V odôvodnení uviedol, že žalovaná nezaplatila nedoplatky na hovornom a mesačných poplatkoch za poskytovanie elektronických komunikačných služieb poskytnutých žalobcom na základe zmluvy o pripojení a jej súčasti spolu v sume 50,05 €, čím si nespĺnila svoj platný zmluvný záväzok, a preto žalovanú zaviazal na úhradu uvedenej sumy. Vzhľadom na nepreukázanie splnenia zákonných predpokladov vzniku škody žalobu v časti uplatňovanej náhrady škody a úrokov z omeškania z nej zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) tak, že žalobcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal, s odôvodnením, že žalobca, žalovaná a teda aj vedľajší účastník na strane žalovanej, mali vo veci len čiastočný úspech a ich neúspech nespočíval len v nepatrnej časti. O náhrade trov konania žalovanej okresný súd v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nerozhodoval, pretože si ju neuplatnila návrhom.

Proti rozsudku okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (tretí výrok) podal vedľajší účastník na strane žalovanej včas odvolanie (č.l. 60 spisu); v konaní podľa

neho došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Namietol nesprávne určený pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní. Žalobca bol priznaním sumy 50,05 € s príslušenstvom z uplatnených 361,05 € s príslušenstvom v konaní úspešný v pomere 13,86 % k celku, zatiaľ čo žalovaná (a tým aj vedľajší účastník vystupujúci na jej strane) bola zamietnutím žaloby v časti o zaplatenie sumy 311,- € s príslušenstvom v konaní úspešná až v pomere 86,14 % k celku. Uvedené potom odôvodňuje postup podľa prvej časti vety § 142 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorej, „ak mal účastník konania v konaní úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí“. Rozdiel úspechu jednotlivých účastníkov predstavuje 72,28 % v prospech žalovanej a vedľajšieho účastníka, čo rozhodne nepredstavuje približne rovnaký úspech účastníkov v konaní, ale naopak odôvodňuje priznanie (minimálne) 72,28 % vynaložených trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Okresnému súdu vzhľadom k tomu, že konštatoval, že každý z účastníkov mal v konaní úspech len čiastočný vytkol, že v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nevysvetlil, prečo neaplikoval prvú časť vety § 142 ods. 2 O.s.p. v znení „ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí“, ale aplikoval až poslednú časť vety tohto ustanovenia, ktorá znie „prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov konania právo“. Vedľajší účastník mal za to, že takýmto postupom v dôsledku nedostatku odôvodnenia mu okresný súd odňal možnosť konať pred súdom. Navrhol rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti zrušiť a vec v tomto rozsahu vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si trovy odvolacieho konania, ktoré súčasne vyčíslil.

Žalobca ani žalovaná sa k odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej napriek jeho doručeniu nevyjadrili.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p a rozsudok okresného súdu v napadnutej časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej (tretí výrok) podľa ustanovenia § 220 O.s.p., zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho zrušenie ani zmenu.

Podľa § 220 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Z obsahu predloženého spisu okresného súdu vyplýva, že žalobca si návrhom na začatie konania doručeným súdu dňa 06.02.2014 uplatnil voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 361,05 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 05.02.2013 do zaplatenia z titulu nezaplatennej ceny poskytnutých elektronických komunikačných služieb v sume 50,05 € a z titulu náhrady škody v sume 311,- €. Žalobca uzavrel so žalovanou dňa 02.11.2011 zmluvu o pripojení č. A5943528, na základe ktorej vypožičal žalovanej SIM kartu umožňujúcu využívanie telekomunikačných služieb žalobcu, za ktoré ale žalovaná nezaplatila, čím nespĺnila svoj záväzok. Neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy je dodatok k tejto zmluve zo dňa 29.12.2011 a všeobecné podmienky. V zmysle dodatku odpredal žalobca žalovanej telekomunikačné zariadenie Huawei MediaPad za akciovú cenu v sume 59,- €, pričom jeho uplatňovaný nárok na náhradu škody v sume 311,- € predstavoval sumu rovnajúcu sa rozdielu medzi predajnou (trhovou) cenou (v sume 370,- €) a jeho akciovou cenou. V priebehu konania doručil vedľajší účastník okresnému súdu oznámenie o svojom vstupe do konania na strane žalovanej (č.l. 31 spisu). Vo vyjadrení zo dňa 05.09.2014 doručenom okresnému súdu dňa 08.09.2014 vedľajší účastník uviedol, že do konania vstúpil na podporu žalovanej len v rozsahu žalovanej náhrady škody v sume 311,- €; poukázal na to, že žalobca sa uplatňovaním nároku na náhradu škody namiesto nároku na zmluvnú pokutu snaží vyhnúť skúmaniu jej (ne)platnosti ako neprijateľnej zmluvnej podmienky; zdôraznil, že žalobcovi nevznikla žiadna škoda, keď sa na zľavnenej cene telekomunikačného zariadenia so žalovanou dohodol a žalovaná túto riadne uhradila; navrhol žalobu v časti o zaplatenie sumy 311,- € v plnom rozsahu zamietnuť vzhľadom na nepreukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody; uplatnil si náhradu trov konania v sume 69,20 € za dva úkony právnych služieb (príprava a prevzatie zastúpenia, vyjadrenie) a dva režijné paušály, pri výpočte ktorých zbral za

základ súčet istiny (311,- €) a vyčísleného príslušenstva z nej ku dňu podania vyjadrenia. Na pojednávaní dňa 20.11.2014 žalovaná uznala nárok žalobcu pokiaľ išlo o neuhradené služby za príslušné obdobie s príslušenstvom a v časti nároku na náhradu škody sa pripojila k vyjadreniu vedľajšieho účastníka; po vykonaní dokazovania okresný súd vyhlásil rozsudok vo veci samej (č.l. 52 spisu), ktorým uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 50,05 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 50,05 € od 05.02.2013 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu žalobcu zamietol (t.j. v časti o zaplatenie sumy 311,- € s príslušenstvom) a rozhodol o trovách konania.

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej je dôvodné.

V prejednávanej veci je zrejmé, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože predmetný právny úkon uzavrela žalovaná ako spotrebiteľ. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je potrebné primárne zodpovedať na otázky, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením môže vzniknúť právo na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Z citovaného ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15.10.2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky č. 10a k ustanoveniu § 93 ods. 2 O.s.p.) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1 O.s.p., ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania. Z toho jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, vedľajší účastník na strane žalovanej má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník s tým, že nemusí preukazovať svoj právny záujem na jeho výsledku, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovanej (spotrebiteľky) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta O.s.p., podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O.s.p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platí, že vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V prípade, ak súd prejednáva v spoločnom konaní viacero právnych vecí, považuje sa pre účely rozhodnutia o náhrade trov konania každá z týchto vecí za samostatnú; v takomto prípade treba samostatne posúdiť mieru úspechu a neúspechu účastníkov v konaní (§ 142 ods. 1 a 2 O.s.p.), zväžiť či neúspech nebol len v nepatrnej časti, alebo či rozhodnutie o výške plnenia nezáviselo od znaleckého posudku alebo úvahy súdu (§ 142 ods. 3 O.s.p.), a to samostatne vo vzťahu ku každej z týchto vecí; uvedené konania o čiastkových nárokoch majú totiž spoločné iba to, že sa o nich rozhoduje v jednom konaní (pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3MCdo/11/2011 zo dňa 11.10.2012). Na rozhodnutie súdu o priznaní náhrady trov konania v prípade čiastočného úspechu je

vždy potrebné vypočítať rozdiel pomerných úspechov účastníkov konania a až vo veľkosti výsledku priznať jednému z nich (úspešnejšiemu účastníkovi) náhradu účelne vynaložených trov konania. Len v prípade, že by bol pomer úspechu a neúspechu účastníkov približne rovnaký (50 % alebo blízky tomuto pomeru), by mohol súd rozhodnúť o trovách konania tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Okresný súd v posudzovanej veci o trovách konania síce rozhodol správne podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ale podľa zistenia odvolacieho súdu nesprávne určil pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania vo vzťahu k predmetu konania a výsledku konania. V prejednávanej veci okresný súd vyhovel nároku žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v sume 50,05 € s príslušenstvom a jeho nárok na náhradu škody v sume 311,- € s príslušenstvom zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené vzniklo žalobcovi právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p. v časti o zaplatenie sumy 50,05 € s príslušenstvom a v časti o zaplatenie 311,- € s príslušenstvom žalovanej. Miera úspechu u žalobcu predstavuje 13,85 %, u žalovanej 86,15 %, čo v konečnom dôsledku znamená, že žalovaná bola v konaní úspešná v rozsahu 72,30 %, a preto má v rovnakej veľkosti proti žalobcovi aj nárok na náhradu trov konania, ktoré počas konania vynaložila. V prejednávanej veci teda nešlo o prípad, kedy by bol pomer úspechu a neúspechu účastníkov približne rovnaký, nebol preto dôvod na vyslovenie nepriznania práva na náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov, ako to urobil okresný súd.

Nakoľko zamietnutím žaloby žalobcu v prevažnej časti vzniklo právo na náhradu trov konania úspešnejšej žalovanej, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej, ktorý bol v konaní zastúpený právnym zástupcom z radov advokátov a uplatnil náhradu trov konania za poskytnuté právne služby. Ako bolo uvedené vyššie, zo žiadneho ustanovenia právneho poriadku nevyplýva nemožnosť vedľajšieho účastníka dať sa v konaní zastúpiť právnym zástupcom z radov advokátov. Pri rozhodovaní o jeho trovách konania posudzuje súd len účelnosť ich vynaloženia. Práve kvalifikované vyjadrenie vedľajšieho účastníka, v ktorom poukázal na nepreukázanie predpokladov vzniku nároku na náhradu škody zo strany žalobcu, a ktorého závery boli sčasti prenesené do odôvodnenia rozsudku okresného súdu, bolo dôvodom prevažného zamietnutia žaloby žalobcu, a teda malo priamy vplyv na spôsob skončenia sporu. Náklady vedľajšieho účastníka vynaložené na právnu pomoc považoval preto aj odvolací súd za vynaložené účelne.

Vedľajší účastník na strane žalovanej si pre prípad úspechu vo veci uplatnil náhradu trov konania v sume 69,20 €. Uplatnil len nevyhnutné právne úkony, ktoré boli potrebné na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva, avšak trov konania nesprávne vyčíslil, pretože za základ pre výpočet odmeny zobral súčet istiny (311,- €) a vyčísleného príslušenstva. Nesprávnosť vyčíslenia trov konania spôsobila aj mylná domnienka vedľajšieho účastníka o tom, že vstúpil do konania len v časti uplatneného nároku na náhradu škody. Tak ako okresný súd správne uviedol „dominus litis“ (pánom sporu), a teda tým, kto určuje predmet konania, je žalobca. Vedľajší účastník na strane žalovanej si nemôže vybrať, v akej časti žalovanej pohľadávky s príslušenstvom do konania vstupuje, pretože takýmto oprávnením nedisponuje ani účastník na strane ktorého v konaní vystupuje, a môže sa konania zúčastniť len ako celku. Za základ pre výpočet odmeny za poskytnuté právne služby mal vedľajší účastník vziať celú žalobcom uplatnenú istinu v sume 361,05 € tvoriacu predmet konania bez príslušenstva, a nie len jej časť v sume 311,- € navyše s vyčísleným príslušenstvom. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci v sume 361,05 € bez príslušenstva predstavuje správne vyčíslenú náhradu trov konania vedľajšieho účastníka za: 1. prevzatie a príprava zastúpenia v sume 26,56 € (§ 13a ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) spolu s režijným paušálom v sume 8,04 € a 2. vyjadrenie zo dňa 05.09.2014 v sume 26,56 € (§ 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z.) spolu s režijným paušálom v sume 8,04 €, celkom suma 69,20 € zhodou okolností predstavujúca rovnakú sumu ako vedľajším účastníkom uplatnená náhrada trov konania. Vzhľadom na pomer úspechu účastníkov v konaní odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka na strane žalovanej tak, že vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešnejšej žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v sume 50,03 € (72,30 % zo sumy 69,20 €), ktoré je žalobca povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovanej JUDr. Viliama Glézla, advokáta so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25, podľa jeho oznámenia vedený vo H. banka, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXX.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Vedľajší účastník bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a uplatnil trovy odvolacieho konania. Preto odvolací súd uložil žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej trovy odvolacieho konania v sume 21,67 €, ktoré pozostávajú z odmeny za jeden úkon právnej služby, t.j. odvolanie v sume 13,28 € (odmena znížená na polovicu podľa § 13a ods. 2 písm. b/ vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013, pretože nešlo o odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej; vzhľadom na predmet odvolania predstavovala odmena za jeden úkon právnej služby sumu 26,56 € a to podľa § 10 ods. 1 a 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2013) spolu s režijným paušálom v sume 8,39 €, spolu trovy odvolacieho konania vedľajšieho účastníka na strane žalovaného v sume 21,67 €, ktoré je žalobca v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka na strane žalovanej JUDr. Viliamovi Glézlovi, advokátovi so sídlom v Banskej Bystrici, Nemčianska č. 25.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.